

φτυσιά

φτυσιά, η, ουσ. [από το θέμα αορ. του ρ. φτύνω + κατάλ. -ιά], βλ. λ. [φτύσμα](#).

- μια φτυσιά άνθρωπος ή μιας φτυσιάς άνθρωπος, λέγεται για άνθρωπο που είναι πολύ μικρός στην ηλικία ή πολύ μικρόσωμος και, κατ' επέκταση, άνθρωπος ανάξιος λόγου, ασήμαντος, τιποτένιος: «μιας φτυσιάς άνθρωπος και με το παραμικρό δημιουργεί φασαρίες!». Συνών. μια μπουκιά άνθρωπος ή μιας μπουκιάς άνθρωπος / μια πήχη άνθρωπος ή μιας πήχης άνθρωπος / μια πιθαμή άνθρωπος ή μιας πιθαμής άνθρωπος / μια πορδή άνθρωπος ή μιας πορδής άνθρωπος / μια σταλιά άνθρωπος ή μιας σταλιάς άνθρωπος / μια φυσηξιά άνθρωπος ή μιας φυσηξιάς άνθρωπος / μια χαψιά άνθρωπος ή μιας χαψιάς άνθρωπος.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας